

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje především na pojetí času a časovosti, jak je reprezentováno v hlavních literárních dílech americké Ztracené generace. Autory a díly zkoumanými v rámci této práce jsou: F. Scott Fitzgerald: *Velký Gatsby* a *Něžná je noc*; Ernest Hemingway: *I Slunce vychází (Fiesta)* a *Sbohem armádo*; William Faulkner: *Hluk a vřava* a *Když jsem umírala*. Tato práce zkoumá, jakým způsobem se na přelomu a v první polovině dvacátého století dramaticky změnilo chápání pojmu času, kdy velká pozornost byla věnována subjektivitě lidského vnímání času. Práce je rozdělena do pěti kapitol. První kapitola popisuje filozofii vlivných myslitelů tohoto období, jako byli Henri Bergson, Martin Heidegger, Jean-Paul Sartre a Walter Benjamin, aby vytvořila pozadí pro další diskusi a analýzu románů. Následující kapitola poskytuje historický a kulturní kontext modernismu, aby představila hlavní faktory, které ovlivnily modernistické myšlení, v jehož rámci se Ztracená generace objevila.

Další tři kapitoly jsou věnovány podrobnému rozboru románů, každá kapitola se zaměřuje na jednoho z výše uvedených autorů. Každý z románů je zkoumán formou pozorného čtení, hlavní důraz je kladen na způsob, jakým jsou do vyprávění začleněna různá pojetí času. Na základě této analýzy jsou v závěrečné kapitole vyvozeny paralely mezi filozofií času a způsobem jeho reprezentace v textech, aby byly nalezené možné paralely v chápání pojmu časovosti.

Klíčová slova: americká ztracená generace, časovost, narativní čas, americký modernismus, Ernest Hemingway, William Faulkner, Francis Scott Fitzgerald.